

GAZDASÁGI HAVI TÁJÉKOZTATÓ

2026

FEBRUÁR

A GAZDASÁG- ÉS VÁLLALKOZÁSKUTATÓ INTÉZET AKTUÁLIS ELEMZÉSEIRŐL

- » Nem teljes munkaidős foglalkoztatás
- » Külföldiek foglalkoztatása
- » Nemzetközi tendenciák

Készítette

Kása Richárd, elemző
Zsibók Zsuzsanna, elemző
Szenderák János elemző
Szennay Áron, elemző

Kutatásvezető
Molnár Endre Mihály,
szakmai igazgató

2026. március 16.

TARTALOM

02 NEM TELJES MUNKAIDŐS FOGLALKOZTATÁSA

Stabil részmunkaidős foglalkoztatás

05 KÜLFÖLDIEK FOGLALKOZTATÁSA

Enyhén növekvő külföldi foglalkoztatás

07 NEMZETKÖZI TENDENCIÁK

Törékeny gazdasági stabilizáció

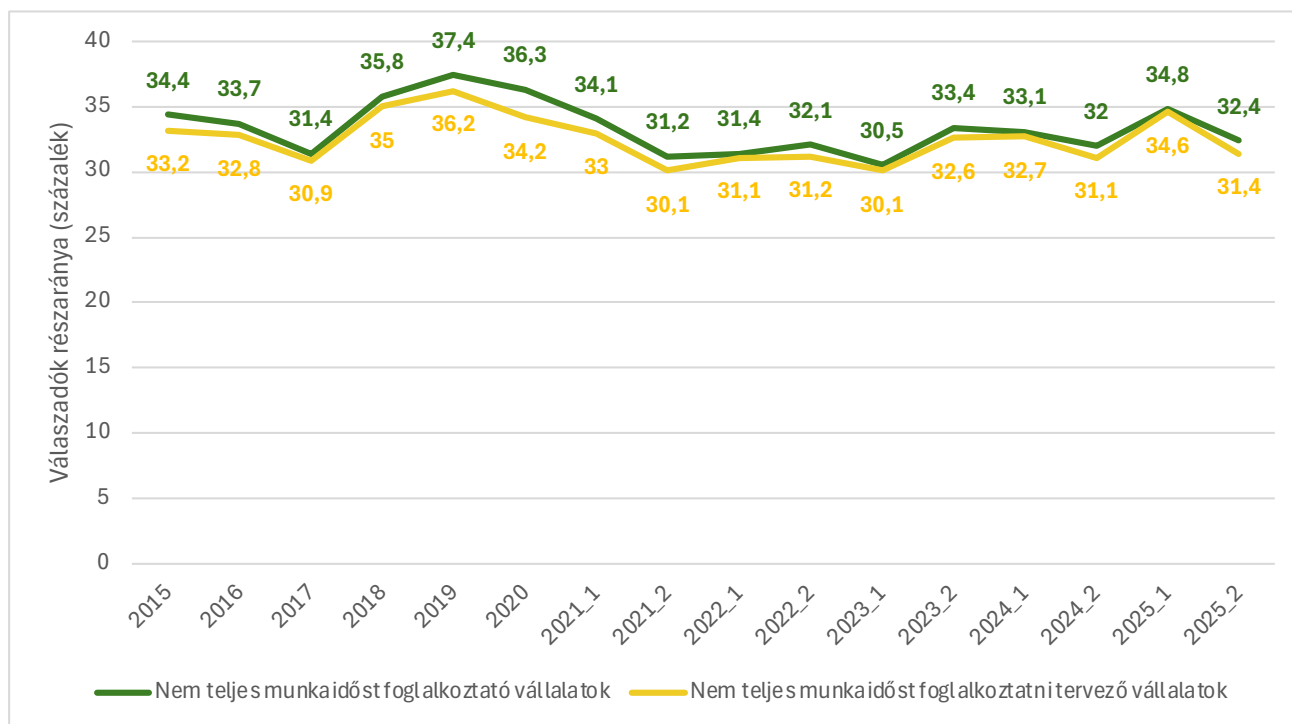
NEM TELJES MUNKAIIDŐS FOGLALKOZTATÁS

2026. FEBRUÁR

A magyar vállalatok
mintegy egyharmada
(31,4%) alkalmaz
részmunkaidős
munkavállalókat.

A részmunkaidős foglalkoztatás a magyar vállalatok körében stabil, de mérsékelt súlyú forma: az elmúlt évtizedben a cégek mintegy 30–35%-a alkalmazott ilyen munkavállalókat. Az arány ciklikusan ingadozott, de tartós trendváltás nem figyelhető meg, és a vállalati tervek általában szorosan követik az aktuális foglalkoztatási szintet. Területileg jelentős különbségek mutatkoznak, egyes megyékben a cégek közel fele, máshol csupán ötöde nyitott a részmunkaidős foglalkoztatásra.

A nem teljes munkaidős foglalkoztatás vállalati elterjedtsége az elmúlt évtizedben viszonylag stabil, ugyanakkor ciklikus mintázatot mutatott. A 2015-ben még 34,4%-os arányt képviselő vállalati kör – vagyis azok a cégek, amelyek ténylegesen alkalmaztak részmunkaidős munkavállalókat – 2017-re 31,4%-ra mérséklődött, majd ezt követően fokozatos erősödés volt megfigyelhető. A 2018–2019-es időszakban az arány 35–37% közé emelkedett, ami a munkaerőpiac feszességével és a rugalmas foglalkoztatási formák iránti növekvő vállalati igényrel magyarázható.

A 2020-as évben – amikor a járványhelyzet jelentősen átrendezte a foglalkoztatási struktúrákat – a részmunkaidős foglalkoztatás némileg visszaesett (36,3%), majd 2021-ben tovább korrigált lefelé: mind a tavaszi (34,1%), mind az őszi (31,2%) felmérés alacsonyabb értéket mutatott. A 2022-es és 2023-as adatok azt jelzik, hogy a vállalatok körében továbbra sem vált dominánssá ez a foglalkoztatási forma: az értékek enyhén ingadozva, többnyire 30–33% között mozogtak. A tendencia 2024-ben is folytatódott, bár az év első felében ismét mérsékelt élénkülés volt érzékelhető (33,1%), amit az év végi enyhe visszaesés követett (32%).

A 2025-ös adatok alapján újabb erősödés látható: a tavaszi felmérésben 34,8%-ra emelkedett azon cégek aránya, amelyek

1. ábra

A nem teljes munkaidős foglalkoztatást leíró mutatók

Forrás: GVI

részmunkaidős foglalkoztatottakat alkalmaznak, majd az őszi időszakra ismét mérséklődés következett be (32,4%). A ciklikus mintázat tehát továbbra is jellemző, amit részben a gazdasági bizonytalanságok, részben pedig a vállalatok szezonális munkaerőigényének változásai magyaráznak. A következő évre vonatkozó foglalkoztatási tervek lényegében lekövetik a tényleges foglalkoztatás alakulását. A részmunkaidős munkavállalók alkalmazását tervező vállalatok aránya minden évben nagyon szorosan

követte az aktuális foglalkoztatási szintet: a különbség szinte végig 0,5-1,5 százalékponton belül maradt. Ez arra utal, hogy a foglalkoztatási forma esetében viszonylag rövid távú, gyorsan korrigáló döntéseket hoznak a cégek, és kevésbé jellemző az években előre gondolkodó, markáns stratégiai tervezés.

A 2015 és 2025 közötti idősor alapján összességében elmondható, hogy a részmunkaidő továbbra is stabil, ám mérsékelt súlyú foglalkoztatási forma a magyar vállalatok körében. Aránya ritkán tér el jelentősen a 30-35%-os sávból, ami azt jelzi, hogy a vállalatok jelentős, de nem túlnyomó része használja ezt a rugalmas foglalkoztatási lehetőséget. Ez a stabilitás ugyanakkor fontos jelzés a munkaerőpiaci beavatkozások számára: a részmunkaidős pozíciók továbbra is elsősorban azokban az ágazatokban és vállalati csoportokban jelennek meg, ahol a tevékenység jellege, a munkaszervezés rugalmassága és a munkakörök oszthatósága ezt lehetővé teszi vagy megköveteli.

A részmunkaidős foglalkoztatás tervezett alkalmazása jelentős területi különbségeket mutat, ami jól jelzi, hogy ez a foglalkoztatási forma eltérő mértékben épült be a vármegyék gazdasági szerkezetébe és vállalati gyakorlatába. Országos átlagban a vállalatok 31,4%-a tervez részmunkaidős munkavállalókat alkalmazni, ugyanakkor a megyei adatok ennél jóval szélesebb szóródást mutatnak.

A legmagasabb arányok Heves vármegyében (49,0%), valamint Baranyában (45,1%) és Bács-Kiskunban (41,2%) figyelhetők meg. Ezekben a térségekben a foglalkoztatást tervező vállalatok majdnem fele nyitott a részmunkaidős alkalmazásra, ami arra utalhat, hogy ezen régiók gazdasági szerkezetében nagyobb súlyt képviselnek a szolgáltatások, a kereskedelem, valamint azok a munkaintenzív ágazatok, ahol a munkaidő rugalmasabb szervezése jellemző. Bács-Kiskun és Baranya esetében az agrárszektor szezonális jellegű munkaerőigénye is hozzájárulhat a magas részmunkaidős terveket jelző arányokhoz.

Ehhez képest Győr-Moson-Sopron (20,0%), Veszprém (11,4%) és Vas (21,1%) vármegyékben jóval alacsonyabb a részmunkaidős foglalkoztatás tervezett aránya. Ezek

a térségek erős ipari bázissal rendelkeznek, ahol a munkakörök nagy része kevésbé osztható, a termelési folyamatok pedig általában teljes munkaidős jelenlétet igényelnek. A munkaerőhiány tartósan feszes jelenléte is azt eredményezheti, hogy a vállalatok elsősorban teljes munkaidős foglalkoztatásban gondolkodnak, hogy biztosítsák az állandó kapacitást.

Budapest esetében a részmunkaidős foglalkoztatás tervezett aránya (25,3%) az országos átlag alatt marad, noha abszolút számban a főváros adja a legtöbb ilyen vállalatot. A modern szolgáltatószektor dominanciája mellett ez arra utalhat, hogy a fővárosi cégek inkább más rugalmas foglalkoztatási formákat (pl. projektalapú feladatok, távmunka, rugalmas munkaidő) részesítenek előnyben, és kevésbé a klasszikus részmunkaidőt.

A Pest vármegyére jellemző 39,8%-os érték az országos átlagnál jóval magasabb, ami a térség sajátos kettősségéből fakadhat: egy-egy területen jelenik meg a fővárosi agglomeráció szolgáltató jellegű, rugalmas foglalkoztatási igénye és a vidéki térségek szezonális munkaerőpiaci szerkezete.

A többi megye 29-35% közötti értékei mérsékelt különbségeket mutatnak, amelyek elsősorban az ágazati összetételből, a vállalati méretstruktúrából és a helyi munkaerőpiac rugalmasságából adódnak. Különösen figyelemre méltó, hogy Nógrád (34,6%) és Zala (35,0%) viszonylag magas értékeket mutatnak annak ellenére, hogy gazdasági szerkezetük kevésbé munkaerő-igényes. Ez arra utalhat, hogy ezekben a térségekben a kisebb, családi és mikrovállalkozások gyakrabban nyúlnak a részmunkaidős konstrukcióhoz bér- és költségoptimalizálási célból.

KÜLFÖLDIEK FOGLALKOZTATÁSA

2026. FEBRUÁS

A magyar vállalatok
mindössze mintegy 2%-a
foglalkoztat külföldi
munkavállalókat.

A külföldi munkavállalók foglalkoztatása a magyar vállalatok körében továbbra is alacsony, bár az elmúlt évtizedben enyhé növekedés figyelhető meg. A külföldi munkaerőt alkalmazó cégek aránya 2015 és 2025 között jellemzően 2% körül alakult, és csak mérsékelten emelkedett a munkaerőhiány erősödésével. Területileg jelentős különbségek figyelhetők meg: néhány ipari térségben gyakoribb, míg az ország nagy részében továbbra is marginális szerepet játszik.

A külföldi munkavállalók foglalkoztatása a magyar vállalati körben továbbra is alacsony, de az elmúlt tíz évben enyhén növekvő tendenciát mutat. Míg 2015-ben a vállalatok 2,0%-a alkalmazott külföldi munkaerőt, addig 2024-ben ez az arány már 2,5% volt, a 2025-ös érték pedig 2,1-2,2% körül alakult. A növekedés tehát mérsékelt, de jól érzékelhető, különösen a 2022 utáni időszakban.

A 2015-2019 közötti években a külföldiek alkalmazása nagyon stabil, szűk sávban mozgott: az arány végig 1,8-2,1% között alakult. Ez arra utal, hogy a hazai vállalati szféra ekkor még csak korlátozott mértékben nyitott a külföldi munkaerő felé, és elsősorban a belföldi munkaerő-állományra épített. A járványidőszak során (2020–2021) enyhe visszaesés volt tapasztalható: 2020-ban 1,8%, 2021 tavaszán pedig mindössze 1,5% volt a külföldi munkavállalókat alkalmazó vállalatok aránya. Ez a nemzetközi mobilitás átmeneti visszaesésével és a gazdasági bizonytalansággal magyarázható.

A 2022-től kezdődő időszakban azonban újra növekedés indult el: a 2022-2024 közötti értékek 2,0–2,5% közé emelkedtek, és 2023 második felére érte el az időszak csúcsát (2,5%). Ez már jól tükrözi a munkaerőhiány erősödését és azt, hogy a vállalatok a belföldi munkaerő-tartalékok kimerülése után egyre inkább nyitottak a külföldi munkavállalók bevonására is – még ha továbbra is viszonylag alacsony arányban.

A külföldi munkavállalók alkalmazását tervező vállalatok aránya szinte teljes egészében leköveti a tényleges foglalkoztatás alakulását. A két mutató közötti eltérés minden évben mindössze 0,1-0,2 százalékpont, ami arra utal, hogy a cégek döntései ezen a területen rendkívül stabilak és óvatosak. Nem jellemzőek a nagy kilengések vagy a hosszabb távú stratégiai fordulatok, inkább az aktuális munkaerőpiaci helyzetre adott fokozatos válaszok figyelhetők meg.

A külföldi munkavállalók alkalmazását tervező vállalatok aránya országos szinten továbbra is rendkívül alacsony: a vállalati kör mindössze 2,2%-a jelezte, hogy a következő évben külföldi munkaerőt kíván bevonni. Bár a külföldiek foglalkoztatása az utóbbi években enyhén növekedő tendenciát mutat, területi bontásban jól látható, hogy ez a foglalkoztatási forma csak néhány térségben bír nagyobb jelen-

tőséggel, miközben az ország nagy részében marginális marad.

A legmagasabb érték Komárom–Esztergom vármegyében figyelhető meg, ahol a vállalatok 6,1%-a tervez külföldi munkavállalót alkalmazni. Ez jelentősen meghaladja az országos átlagot, és jól illeszkedik a térség erős ipari szerkezetéhez, amelyben a nagyvállalatok és beszállítói láncok régóta támaszkodnak külföldi munkaerőre a munkaerőhiány enyhítése érdekében. Hasonlóan átlag feletti értéket mutat Tolna vármegye (3,5%), illetve mérsékeltén Baranya (4,1%), amelyek szintén olyan ágazati struktúrával rendelkeznek, ahol a külföldi munkaerő bevonása nagyobb jelentőséggel bírhat – részben a munkaintenzív tevékenységek, részben a szakképzett helyi munkaerő korlátozott rendelkezésre állása miatt.

Az ország döntő részében ugyanakkor a külföldiek alkalmazását tervező vállalatok aránya 1–2% között mozog. Ide tartozik többek között Bács-Kiskun (1,6%), Békés (0,7%), Borsod-Abaúj-Zemplén (1,3%), Szabolcs-Szatmár-Bereg (1,3%) vagy Jász-Nagykun-Szolnok (1,0%). Ezekben a vármegyékben a vállalati szektor jellemzően a helyi munkaerőre épít, kevésbé építve a nemzetközi munkaerő-piaci mobilitásra. A rendkívül alacsony értékek arra utalnak, hogy a vállalatok vagy nem érzik szükségét a külföldi munkaerő bevonásának, vagy az adminisztratív, nyelvi és integrációs nehézségek visszatartó erőként hatnak.

Budapest (2,7%) és Pest vármegye (2,2%) esetében a tervezett arány valamivel meghaladja az országos átlagot, ami a szolgáltatási szektor és a nagyvállalati kör strukturális sajátosságaiból adódhat. A fővárosi vállalatok esetében a külföldiek foglalkoztatása inkább kiegészítő jellegű, a speciális kompetenciák vagy nyelvtudás iránti igényre épül, mintsem tömeges munkaerő-beáramlásra.

A Győr-Moson-Sopron (1,9%), Vas (1,9%) és Veszprém (2,2%) térségekben a tervezett arány szintén az átlag körül alakul. Bár ezekben a megyékben erős az ipari jelenlét, a magas bérek és a munkaerő-megtartási törekvések miatt a vállalatok gyakran előnyben részesítik a stabil, helyi munkaerőt, a külföldi foglalkoztatás pedig csak kiegészítő jelleggel jelenik meg.

NEMZETKÖZI TENDENCIÁK

2026. FENRUÁR

		Tényadat	Várakozások	Előző időszak
Németország	Munkanélküliségi ráta	6,3	6,4%	6,3
	Feldolgozóipari beszerzési menedzserindex	50,9	50	49,1
	IFO üzleti bizalmi index ¹	88,6	89	87,6
Franciaország	INSEE üzleti bizalmi index ²	97	97	98,1
Európai Unió	ESI gazdasági hangulatindex ³	98,3	98,5	99,2
USA	Munkanélküliségi ráta	4,1%	4,2	4,3%
	CB fogyasztói bizalmi index	91,2	87,4	89
	Feldolgozóipari beszerzési menedzserindex	51,6	51	52,4
Kína	Feldolgozóipari beszerzési menedzserindex	49,1	49	50,3

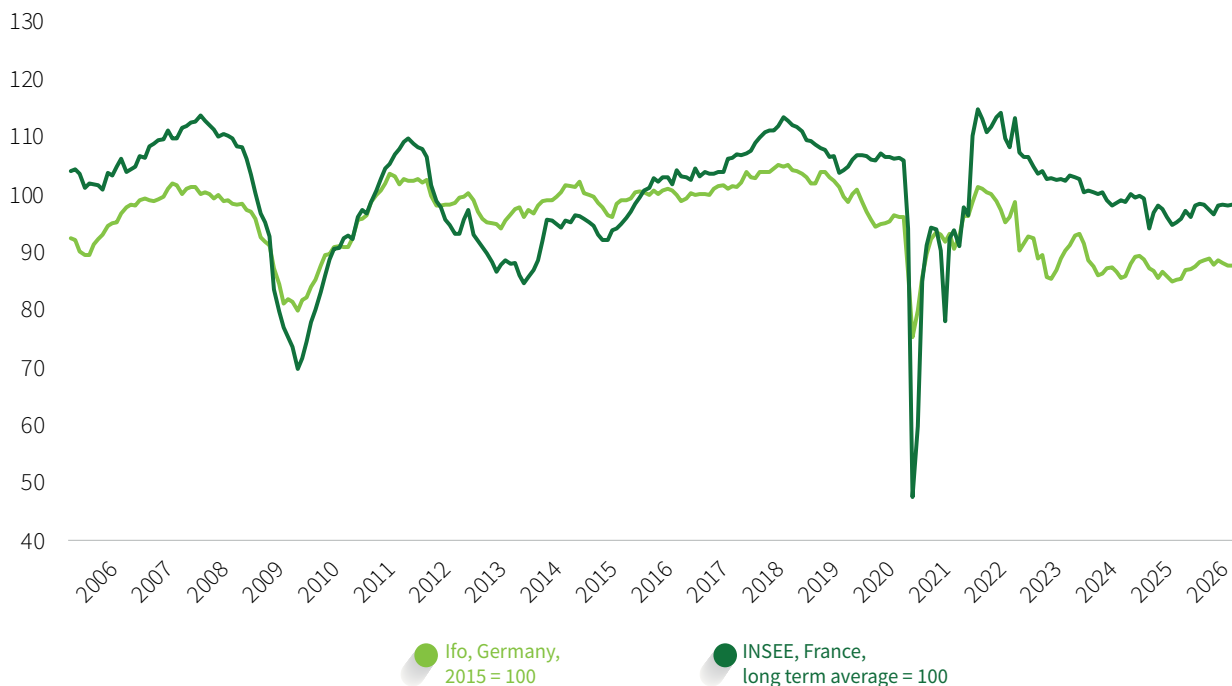
¹ <https://www.ifo.de/en/survey/ifo-business-climate-index-germany>

² <https://www.insee.fr/en/statistiques?debut=0&theme=30&conjoncture=23>

³ https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-forecast-and-surveys/business-and-consumer-surveys/latest-business-and-consumer-surveys_en

További adatok forrása: <https://www.bloomberg.com/markets/economic-calendar>

*Visszamenőleges kiigazítás

2026 februárjában a globális gazdasági kép továbbra is vegyes, ugyanakkor több indikátor stabilizációra utal. Németországban a munkanélküliségi ráta 6,3%-on alakult, ami kissé kedvezőbb a 6,4%-os várakozásnál. A feldolgozóipari beszerzési menedzserindex 50,9 pontra emelkedett a korábbi 49,1-ről, így ismét a bővülést jelző tartományba került. Az IFO üzleti bizalmi index 88,6 pontra javult az előző havi 87,6-ról, bár továbbra is elmaradt a 89 pontos piaci várakozástól, ami mérsékelte, de még törékeny javulást jelez a vállalati hangulatban.

Franciaországban az INSEE üzleti bizalmi index 97 pontra csökkent a korábbi 98,1-ről, ami a gazdasági hangulat enyhe romlását jelzi, ugyanakkor megfelelt a piaci várakozásoknak. Az Európai Unió gazdasági hangulatindexe (ESI) 98,3 ponton alakult, ami alacsonyabb az előző havi 99,2-es értéknél, és kissé elmaradt a várakozásoktól is, így az uniós konjunkturális kilátások továbbra is visszafogottak.

Az Egyesült Államokban a munkanélküliségi ráta 4,1%-ra mérséklődött az előző havi 4,3%-ról, ami kedvezőbb a 4,2%-os prognózisnál, jelezve a munkaerőpiac tartós stabilitását. A Conference Board fogyasztói bizalmi indexe 91,2 pontra emelkedett, meghaladva a várakozásokat és az előző havi értéket is, ami a háztartások hangulatának javulását tükrözi. A feldolgozóipari PMI ugyanakkor 51,6 pontra mérséklődött a korábbi 52,4-ről, bár továbbra is az expanziós tartományban maradt.

2. ábra

Az üzleti bizalom megítélése Németországban és Franciaországban, az Ifo és az INSEE vállalati konjunktúra-felmérései alapján, 2005. január – 2026. február

Forrás: www.ifo.de,
www.insee.fr

Kínában a feldolgozóipari beszerzési menedzserindex 49,1 pontra csökkent a januári 50,3-ról, így ismét a zsugorodást jelző tartományba került, bár nagyjából megfelelt a várakozásoknak.

Összességében 2026 februárja a globális gazdaságban inkább stabilizációs képet mutatott: az amerikai gazdaság továbbra is ellenállónak bizonyult, Európában mérsékelt javulás és visszafogott hangulat figyelhető meg, miközben Kínában az ipari aktivitás ismét gyengülést mutatott.

KAPCSOLAT

MKIK GVI
1122 Budapest, Pethényi köz 10.
Tel: +36 30 367 4677
e-mail: gvi@gvi.hu
Internet: <http://www.gvi.hu>

Publikáció esetén kérjük, hogy elemzésünkre az
alábbiak szerint hivatkozzon:
MKIK GVI: *Gazdasági Havi Tájékoztató*,
2026. március 16., Budapest